

Doporučení Policie ČR - Krajského ředitelství policie Středočeského kraje k problematice ozbrojených útoků ve školách určené žákům a studentům

Vážení pedagogičtí pracovníci,

níže uvedený text je souhrn preventivních a praktických rad, které policie považuje za důležité a vhodné ke sdělení žákům a studentům. Prosíme vás abyste, vhodnou formou přizpůsobenou věku, tyto informace předali vašim žákům a studentům. Převážná část těchto informací se týká hlavně prevence, která je z našeho pohledu nejdůležitější.

V dnešní době se ve společnosti najdou lidé, kteří z různých důvodů, ať již náboženských, rasových, osobních či psychických mají potřebu ublížit lidem ve svém okolí nebo je i připravit o život. Jejich útok přichází nečekaně a je většinou velmi brutální a šokující. K útoku může dojít prakticky kdekoliv od stanice metra, přes nákupní centrum až po budovu školy. Z těchto důvodů je důležité věnovat pozornost svému okolí. Člověk, který se seznámí s problémem a začne o něm uvažovat, pak v nebezpečné situaci zareaguje rychleji a většinou správně. Samozřejmě, že nikdo nechce, aby k těmto útokům docházelo a proto je potřeba se věnovat především prevenci. Je důležité být všímavý a nebyť lhostejný ke svému okolí. V případě jakéhokoliv podezření na cizí nebo podezřelou osobu je nutné to zkrátka někomu říct (policie, ochranka v obchodě, učitel).

Tito „útočníci“ se se svým plánem útoku většinou pochlubí svému okolí, hledají zde sympatizanty a snaží se o věci mluvit. Většinou se obdivují násilí a omlouvají jiné podobné útoky. Ve virtuálním prostředí, nejčastěji na internetu (Facebook, Twitter, Blogy a diskuze), zveřejňují své násilnické názory, fotografie zbraní, své „umělecké“ výtvary, které jsou plné násilí, krve a smrti. Mnohdy si také pokládají „řečnické“ otázky např. Jaké by to asi bylo, kdybych někoho zabil?, Taky by se vám ulevilo, kdybych to tam vyřešil jednou provždy? Dokonce se jakoby z legrace chlubí propracovaným plánem útoku na konkrétní cíl.

Je potřeba si uvědomit, že v dnešní společnosti není takovéto chování normální. Nikdo nemá potřebu se takovýmto způsobem vyjadřovat. Neměli bychom si tedy říct: „ten tam zase napsal blbosti“, ale položit si otázku, zda to raději někomu říct. Pokud se rozhodnete pro druhou možnost, můžete sami zachránit životy a zdraví svých kamarádů a blízkých. Ve vašem okolí se vždy najde člověk, kterému se můžete svěřit se svým podezřením (rodiče, učitel, výchovný poradce, ředitel, policista). Nejde o „žalování“, ale může jít o život.

V případě, že byste se již dostali do blízkosti „útočníka“, který provádí svůj útok, je třeba myslet na jedinou základní věc a tou je ochrana vašeho života a zdraví.

- **UTÍKEJ** - Dostaň se do bezpečí, uteč z dosahu útočníka. Nevracej se pro věci!
- **SCHOVEJ SE** – Když nemůžeš utéct, schovej se do nějaké místnosti a v té se uzamkni a zaborikáduj. Když nemáš klíč, musíš postavit barikádu ze stolů, židlí, skříní a podobně. Na stůl, který přísuneš až ke dveřím pod kliku, naskládej učebnice tak, aby zabránili stlačení kliky. Lehni si na zem a buď co nejvíce potichu. Nikdy útočníka neprovokuj a nesnaž se „být za hrdinu“.
- **VARUJ** – Pokud můžeš, oznam na tísňovou linku kde jsi a co se tam děje. S nikým nemluv přes dveře, útočník se může vydávat za zraněného studenta nebo policistu. Záchranáři si k vám cestu najdou.